

վաղիւն Յոյնք եկեալ աւելեն զայն տեղի, եւ Հայք ընդ-
դիմանան, եւ ոմանք 'ի գիւղականաց վայրեն թէ տեղին
Հայոց է. լուեալ զայսոսիկ միաբանք գնացին առ Դա-
տաւորն կարգաւորել զիրոն, ահա եհաս նամակ 'ի տես-
չէն Բեթղէհէմի եւ զուժկան, եւ Պօղոս վարդապետ ոմն վի-
րաւորեալ յերեսս, զի աւել ածելն դռնապանին Հայոց
'ի տեղին յայն, հասեալ Յունաց սկսան գանակոծել զնա,
լուեալ միաբանաց փութացին ազատել զայն 'ի ձեռաց նո-
ցա, Յոյնք հարին զնոսա եւս եւ զՊօղոս վիրաւորեցին, եւ
զի մի երեւեսցին իրրեւ յանցաւոր, աճապարեալ հարին
զկոչնակն հասանել գիւղականաց յօգնութիւն, որպէս թէ
Հայք հուր եղեալ են յեկեղեցին Ծննդեան. եւ նոցա ըն-
թացեալ խռնեցան անդ բազմութեամբ զինուք եւ բրօք,
եւ Տեսուչ նոցին դոչէր. հարկանել զՀայս 'ի սուր սուսերի
եւ մի երկնչիւ. 'ի սաստկանալ խռովութեան եւ 'ի խառնիւ
ընդ միմեանս գիւղականաց, զի ոմանք 'ի նոցանէ 'ի կողմն
Հայոց էին, Հայք մոտին 'ի ներքս եւ փակեցին զդուռն, եւ
ցրուեցան ամենեքեան:

Դատաւորն պատուիրեաց թարգմանին Յունաց դադա-
րիւ յայնպիսի անպատեհ գործոց, եւ չաւելել զտեղին զայն,
եւ 'ի վաղիւ գալ ծերունեաց եւ վախճան տալ խռովու-
թեանց: Գնացին Հայք եւ Յոյնք առ Դատաւորն, ուր էր
եւ Նուրի Էֆէնտի, եւ 'ի լինել բանից 'ի վերայ այսր խընդ-
րոյ, Յոյնք բարկութեամբ եւ յանդգնութեամբ ետուն պա-
տասխանի, դիւրին է մեզ իսպառ թողուլ զեկեղեցին Բեթ-
ղէհէմի, այլ զտեղին զայն ոչ երբէք, զի յաւուր յորում
առաք զբանալի արտաքին դրան 'ի ձեռաց Լատինաց, տի-
րեալ եմք բովանդակ եկեղեցւոյն, զի թէպէտ յայսմ նուա-
գի ասացեալ է թագաւորն վասն Այրին լինել բաժանորդ,
այլ վասն այլոց տեղեաց չունի ոք իրաւունս, թէպէտ Հայք
յառաջ բերէին թէ յառաջ քան 30 ամս աւել ածէաք յայն
տեղի, բայց ոչ ոք էր որ լսէր. եւ 'ի բողոքելն առ Դա-
տաւորս առնել իրաւունս, նոքա ասեն թէ 'ի հրովարտակս
եւ 'ի դիրս մեր չիք ինչ գրեալ վասն այդպիսեաց, իրաւա-
խօհ լերուք 'ի միջի ձերում, այլ այսքան գիտեմք, զի
Յոյնք չունին իրաւունս աւել ածելոյ առաջի դրան Հայոց,
բայց որովհետեւ Յոյնք ընդդիմացեալ չթողումք ասեն,